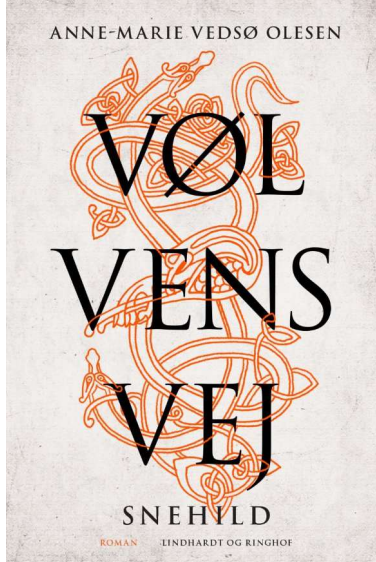

Vøluens vej: Snehild

Roman af Anne-Marie Vedsø Olesen
Lindhardt & Ringhof, 2021, 416 s
Anmeldereks. doneret af forlaget

Dansk Jernalder. Midt om vinteren flygter den unge kvinde Asdis fra krigere, der angriber hendes landsby, mens hendes ufødte barn presser på for at komme ud. Barnet bliver født i et læskur med jættekvinden Hyrrokin som jordemoder og nornerne Verdande, Skuld og Urd som vidner. Tretten år senere bor barnet, Snehild, i kongebyen Himlinge i riget Sialand. Hendes mor er nu en æret lægekyn dig, og Snehild er begyndt at få profetiske syner. Hun får lov at studere sammen med kongens tvillingsønner Roar og Aslak, som hun også træner kampkunst med. Begge begærer den smukke pige med det viltre, hvide hår, og hun begærer dem igen, mest den smukke, snedige Aslak.

Alt tegner godt for den unge pige, men virkeligheden kommer i vejen i form af høvdingedrab, pest og en jaloux ypperstepræstinde. Snart må hun flygte, alene gennem en snestorm, til landet på den anden side af floden Tryggvæld. Her bor jætter og alfer, og Asgård ligger kun en regnbue væk. Hyrrokin og hendes ulvesønner træner hende i sejd og kampkunst. År senere vender hun tilbage til Himlinge, netop som intriger, hævn og ærgerrighed ramler sammen under et blodigt bryllup.

Det er kort sagt handlingen i Anne Marie-Vedsø Olesens roman *Vølvens vej: Snehild*, der er planlagt som en trilogi, men ifølge forfatteren måske ender med at være ni bind – en for hver af den ni verdener i nordisk mytologi. Historien veksler fermt mellem to verdener, den jordnære, som Olesen (med en vis ret) kalder *Game of Thrones*-sporet, og den mytologiske hvor guder og jætter vandrer på jord. Mens intrigerne spidser til i Himlinge, udspiller parallelle intriger sig i Asgård, og Snehild oplever begge dele gennem sine syner, som bliver stadigt mere sikre. Den jordnære handling udspiller sig ikke i rent opdigtede omgivelser, men på Stevns, hvor Olesen bor: Floden Tryggvæld er Tryggevælde Å, og kongebyen Himlinge er Himlingøre. Det skaber en ekstra jordforbindelse for handlingen, som kan mangle i meget andet fantasy.

Trods sine over 400 sider er bogen hurtigt læst. Tekststørrelsen er læsevenlig, og kapitlerne er korte, ofte kun 3-4 sider, og det giver også en del luft. Dertil flyder sproget let, både i beskrivelsen af realistiske begivenheder og i de mere mytologiske, der ofte fortælles med lange, drømmende sætninger. Der citeres flittigt fra Eddaen, og Anne-Marie Vedsø Olesen bidrager selv med vers i samme stil. Man aner en erfaren forfatter, der har fundet sin egen stil.

Allerede inden udgivelsen var bogen dømt til succes, solgt til elektronisk udgivelse på otte andre sprog, og siden er det kommet frem at historien om Snehild skal blive til en streaming-serie produceret af Piv Bernths selskab Apple Tree Productions. Godt gået!

Klaus Æ. Mogensen